

O Credință Răbdătoare și Perseverentă

Text biblic: Evrei 10:23-36

Versetul de aur

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Evrei 10:23

Introducere

Ceea ce se numește adesea scrisoarea către Evrei nu are aproape nici una dintre caracteristicile obișnuite ale unei scrisori străvechi, în afară de câteva scurte salutări la sfârșit (Evrei 13:24-25). În schimb, scrisoarea se bazează foarte mult pe verbele de acțiune care au legătură cu vorbirea și ascultarea; acest lucru ne sugerează să ascultăm când un predicator vorbește publicului (Evrei 2:5; 6:9; 9:5). Ar trebui să privim Cartea Evrei ca o predică din secolul I. Expresia „vă îndemn sau vă rog în Românește” (Evrei 13:22) este aceeași folosită în Fapte 13:15: După citirea Legii și a Proclorilor, fruntașii sinagogii au trimis să le zică: "Fraților, dacă aveți un cuvânt de îndemn pentru norod, vorbiți." Acest lucru întărește și mai mult teoria conform căreia cartea Evreii, la fel ca și cele scrise în Fapte, erau în primul rând o predică orală. Textul de astăzi se află într-un punct de tranziție și trece de la expunere la îndemn. Aceasta este semnificația cuvântului, "astfel dar" din Evrei 10:19. Acel verset și cele două care urmează formează un crescendo al expunerii doctrinei care apoi se transformă în îndemn practic începând cu 10:22. Versetele de început (Evrei 10: 23-25) sunt de obicei înțelese ca făcând parte dintr-o ciclu mai mare, inclusiv 10: 19-25. În lumina acestui fapt, este necesar un scurt cuvânt despre 10:19-22. Această secțiune face parte dintr-un argument doctrinar mai amplu despre natura sacrificiului și superioritatea sacrificiului lui Isus față de sacrificiile de animale prezentate în vechiul legământ (vezi 7: 1-10:25). Prezentările doctrinare din centrul acestei predici sunt fiecare urmate de un cuvânt de îndemn de la predicator către audiența sa (ex: 7:1-10: 25 urmat de Evrei 10: 26-39).

Contextul lecției

I. Stați Tari. (Evrei 10:23-27)**A. Mărturisirea Credinței (v 23)**

Textul nostru începe cu un îndemn după versetul precedent (Evrei 10:22). Dar ce anume își încurajează predicatorul să facă ascultătorii?. Având în vedere imaginea vie a botezului din versetele anterioare, speranța pe care o mărturisim pare cel mai bine înțeleasă ca referință la mărturisirea botezului. Mărturisirea a fost întotdeauna parte a botezului pentru primii creștini. A fost un fel de jurământ public, de angajament față de Isus și evanghelia Lui. Desigur, nu putem cunoaște conținutul exact al acestei mărturisiri. Dar atât Scriptura, cât și scrierile creștine timpurii sugerează că primele mărturisiri s-au centrat în jurul persoanei și lucrării lui Isus. Acestea includeau statutul său Divin și lucrarea salvatoare în favoarea oamenilor păcătoși. Pavel le-a înțeles circumstanțele și cât de puternică a fost pentru ei tentația de a renunța la luptă. Așa că le-a amintit de Isus, că credința lor nu se putea baza pe propria lor forță slabă. Mai degrabă, aceasta trebuia să fie înrădăcinată în credința în Isus.

B. Îndemn la dragoste și fapte bune (v 24-25)

Îndemnul autorului continuă. Fraza consideră modul în care ne putem stimula unii pe alții înseamnă ceva de genul „să veghem unii asupra altora” sau „să ne îndemnăm la fapte bune”. Acest îndemn ne amintește că viața creștină nu este - și nu poate fi - doar o aventură individuală. Nu urmărim calea uceniciei numai pe baza determinării noastre individuale. Trebuie să avem ajutor, sprijin și încurajare pe parcurs. Într-adevăr, o parte din a fi ucenic, este să oferim ajutor și încurajare reciprocă. Aceasta are un scop specific. Credincioșii trebuie să se încurajeze unii pe alții spre dragoste și fapte bune. Pentru predicatorul acestei predici străvechi, participarea la închinare nu a fost doar să fi prezent. Mai degrabă, închinarea se referă la formarea identității. Acest lucru a fost valabil mai ales pentru persoanele cărora li s-a adresat mai întâi acest mesaj. Mulți dintre ei simțeau presiuni sociale pentru a renunța la angajamentul lor față de Isus.

C. Perspectiva Judecății (v 26-27)

Mulți din ascultătorii predicii par să fi fost în pericol să se întoarcă spatele credinței din cauza presiunilor sociale care vin de la familiile lor. Cu alte cuvinte, costul credinței devenea prea mare pentru a fi suportat de ei. Ideea de bază a primirii cunoașterii adevărului se găsește în scrisorile apostolului Pavel (1 Timotei 2:4; 2 Timotei 2:25; Tit 1: 1). Este un mod de a descrie intrarea cuiva în trupul Bisericii și angajamentele acesteia. A păcătui în mod deliberat după ce ai venit la Hristos are consecințele grave prin faptulul că poți fi îndepărtat de beneficiile pozitive ale jertfei lui Hristos pentru păcatele tale. Cei care continuă să păcătuiască în mod voit pot anticipa judecata și un foc arzător (Evrei 9:27; 2:29). Cuvântul "așteptare înfricoșată" ne amintește de cele două sensuri ale cuvântului: frica creștinului față de Dumnezeu este aceea de respect reverențial; și lipsa de frică a necredinciosului va deveni acum una de teroare când va sosi judecata.

II. Nu călca legea (v 28-29)

A. Pângărirea Legii lui Moise (v 9)

Pavel folosește o altă abordare, apelând la un exemplu din Vechiul Testament pentru a-și susține avertismentul despre pericolul renunțării la Credință. Cuvântul tradus "călca" este tradus în Luca 7:30 "a zădărnici" și acesta este sensul aici. A respinge legea lui Moise înseamnă să comită apostazie. O astfel de persoană trebuia să fie ucisă „după mărturia a doi sau trei martori” (17:6; comp cu 19:15).

B. Zădărnicierea planului lui Dumnezeu (v 29-31)

Apostazia este o respingere a Duhului îndurării. Aceasta frază presupune că harul este împuternicirea Divină. Harul este uneori înțeles ca darul gratuit al lui Dumnezeu care se primește fără de obligații. Dar Harul este mai mult decât atât. Harul ne împuternicește să ne luăm crucile și să-L urmăm pe Hristos, oferindu-ne puterea de a lua asupra noastră ucenicia și a slujirii altora în numele Său. Gândiți-vă la tot ce renunțați atunci când respingeți Duhul îndurării! Avem nevoie de împuternicirea Duhului astăzi, la fel cum au avut credincioșii în vechime.

III. Amintiți-vă de zilele de Început (v 32-36)

A. Motive de persecutare (v 32-34)

Acele zile de la început, după ce ați primit lumina sunt deosebit de importante pentru argumentul general al învățătorului. Chiar și atunci, ascultătorii săi suferiseră foarte mult. Atunci suferințele de moment nu erau noi. Cititorii scrisorii au mai trecut prin așa ceva și au îndurat cu credincioșie. Dacă au putut rezista o dată, vor putea rezista și a doua oară. Ideea luminii este asociată cu dragostea sau mântuirea lui Dumnezeu în Psalmi (Ps 27:1; 44:3; 78:14). Aici Pavel a amintit despre zilele anterioare (Evrei 10:32).

B. Încredere răbdătoare (v 35-36)

În ultimele două versete ale textului de astăzi, Pavel s-a orientat spre importanța perseverenței. Cei care sunt tentați să-L respingă pe Hristos pe care l-au acceptat odată ar trebui să aibă încredere pentru că știu cine este Dumnezeu și ce a făcut El pentru ei. Această încredere este baza abilității de a persevera, care va duce la păstrarea făgăduinței învierii și a vieții veșnice cu Isus.

Concluzii

Istorisirea despre cei care au ascultat scrisoarea lui Pavel către Evrei, este povestea poporului lui Dumnezeu de-a lungul istoriei. Din zilele după ce Faraon i-a eliberat pe Evrei din robie încoace, vedem nestatornicia din poporul lui Dumnezeu în a rămâne credincioși. În multe privințe, nu a fost diferită de biserica din primul secol. Și nu este diferită pentru noi astăzi. Presiunile culturale pot varia de la un loc la altul și de-a lungul secolelor, dar provocarea credincioșiei rămâne. Ținând ochii ațintiți asupra promisiunilor lui Dumnezeu în speranță, putem rămâne fideli până la sfârșit și putem primi tot ceea ce Dumnezeu dorește pentru noi "să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înainte" (Evrei 12: 1).

Ce trebuie să memorăm: Promisiunile lui Dumnezeu sunt sigure pentru toți cei care merg pe calea dificilă a credinței.